

Sygn. akt VIII C 987/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 1 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko: J. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 maja 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. M. kwoty 290 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwany zawarł z (...) S.A. (działającym wcześniej pod firmą (...) S.A.) z siedzibą we W. umowę o świadczenie usługi abonament telefoniczny (...) na podstawie, której (...) S.A. zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany zobowiązany był za tę usługę zapłacić zgodnie z zawartą umową, regulaminem oraz cennikiem stanowiącym załącznik do umowy. Wskazała, iż podpisując umowę pozwany oświadczył, że otrzymał łącznie z egzemplarzem umowy stanowiące integralną jej część: regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny (...), cennik, regulamin promocji oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Przy zawieraniu umowy pozwanemu przyznana została ulga związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Jednakże pozwany, po upływie ustawowego 10 dniowego terminu złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy, które zostało potraktowane jako rozwiązanie umowy. Wskazała, iż zgodnie z § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza, wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Opłata ta została obliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony w wysokości 290 zł, z terminem płatności 25.06.2012 r. Wskazała, iż w dniu 1 sierpnia 2012 r. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej (...) S.A. z siedzibą we W. względem pozwanego.

W dniu 18 maja 2013 r. tutejszy Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, iż nigdy nie podpisywał umowy o świadczenie usługi (...) ((...)) (...) z dnia 04.04.2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 kwietnia 2012 r. pozwany J. M. zawarł z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o świadczenie usługi (...) (...). W umowie zastrzeżono, iż integralną jej częścią jest regulamin wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. dla abonentów, cennik oraz regulamin promocji.

Dowód:

- Umowa o świadczenie usługi (...) (...) k. 11;

W dniu 11 czerwca 2012 r. (...) S.A. wobec niedotrzymania przez pozwanego postanowień umowy tj. § 5 ust. 12 regulaminu świadczenia usług (...) S.A., na podstawie § 8 ust. 2 regulaminu świadczenia usług wystawiła pozwanemu notę obciążeniową, opiewającą na kwotę 290,00 zł.

Dowód:

- Nota obciążeniowa nr (...) k. 14;

W dniu 1 sierpnia 2012 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Strona powodowa zawiadomiła pozwanego, że nabyła od spółki (...) S.A. wierzytelność, wynikającą z należności – nota wyrównawcza numer (...).

Dowód:

- Umowa przelewu wierzytelności k. 9-10;
- Zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 16;

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się bezzasadne i z tego względu podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że podniesiony przez pozwanego zarzut niezawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych okazał się bezzasadny. Strona powodowa przedłożyła bowiem dowód potwierdzający fakt zawarcia umowy, tj. podpisany przez pozwanego dokument umowy. Na pozwanym, jako stronie zaprzeczającej prawdziwości dokumentu prywatnego, który podpisała, spoczywał zaś ciężar udowodnienia, że dokumentu tego nie podpisał (art. 253 k.p.c.). W toku procesu pozwany nie przedstawił zaś żadnego dowodu mogącego wykazać jego twierdzenia w tym zakresie.

Powództwo podlegało jednak oddaleniu z innych, przytoczonych poniżej, względów.

Przede wszystkim w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, iż przysługuje jej legitymacja czynna do występowania w niniejszym procesie. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a więc to na stronie powodowej spoczywał obowiązek przedłożenia dowodów, które wskazywałyby na przejście na jej rzecz prawa do wierzytelności w stosunku do pozwanego. W ocenie Sądu strona powodowa nie wywiązała się z tego obowiązku. Przedłożono bowiem jedynie umowę przelewu, w której powołano się jedynie na wierzytelność określoną w Załączniku nr 1, którego jednak strona powodowa nie załączyła. Na podstawie złożonych przez stronę powodową dokumentów nie sposób więc ustalić jakie wierzytelności były objęte umową.

Nawet gdyby jednak uznać, iż strona powodowa należycie wykazała istnienie po jej stronie legitymacji czynnej, to powództwo ulegało oddaleniu również z przyczyn merytorycznych. Strona powodowa nie udowodniła bowiem swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości.

W celu wykazania zasadności swojego roszczenia przedłożyła umowę o świadczenie usługi (...) (...) z dnia 4 kwietnia 2012 r. zawartą pomiędzy pozwanym, a (...) S.A. z siedzibą we W. oraz regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A. Z przedłożonej zaś umowy wynika, iż integralną jej częścią jest regulamin wykonywania usługi (...) przez (...) S.A., cennik oraz regulamin promocji. Wprawdzie strona powodowa wskazała, iż (...) S.A. zmieniła nazwę na (...) S.A., jednakże pozwany zawierał umowę z (...) S.A. i zgodnie z treścią umowy obowiązywały go postanowienia Regulaminu wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. dla Abonentów. Tym samym strona powodowa nie przedkładając właściwego regulaminu nie wskazała sposobu wyliczenia ani też nie potwierdziła zasadności żądania zapłaty opłaty wyrównawczej dochodzonej w niniejszej sprawie. Z samej umowy bowiem możliwość naliczenia takiej opłaty nie wynika. Z tego względu uznać należało, iż strona powodowa nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku dowodzenia, w związku z czym uznać należało dochodzone przez nią roszczenie za nieudowodnione, a w konsekwencji powództwo oddalić.

Na marginesie wskazać należy jedynie, iż nawet gdyby uznać, iż treść Regulaminu wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. jest tożsamy pod względem treści z Regulaminem wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. to przytoczone przez stronę powodową podstawy nie uzasadniają jej naliczenia. Zgodnie bowiem ze wskazanym w nocie obciążeniowej § 8 ust. 2 regulaminu świadczenia usług: wysokość opłat pobieranych przez operatora za świadczone usługi określona jest w cenniku obowiązującym w chwili wykonywania usługi. Z przedłożonego zaś cennika nie wynika wysokość opłaty wyrównawczej.

Ponadto nawet gdyby przyjąć, iż strona powodowa była uprawniona do naliczenia opłaty wyrównawczej w przypadku złożenia przez pozwanego oświadczenia o rezygnacji z umowy, zobowiązana była ona udowodnić, iż taka okoliczność nastąpiła. Tym czasem strona powodowa przedłożyła jedynie dowody świadczące o zawarciu umowy, nie wykazała jednak w żaden sposób, iż umowa uległa rozwiązaniu i kiedy to nastąpiło, a dowodu takiego w żadnym bądź razie nie mogło stanowić oświadczenie (...) S.A. zawarte w nocie obciążeniowej.

Mając powyższe na względzie należało orzec, jak w sentencji.